KENDELSE AFSAGT AF DOMSTOLENS PRÆSIDENT
DEN 17. JANUAR 1983 [1]

José Alvarez
mod Europa-Parlamentet

Sag 347/82 R

Sammendrag

Kendelse — udsættelse af fuldbyrdelse — foreløbige forholdsregler — betingelser for anvendelse
(Procesreglementet, art. 83, stk. 2)

I sag 347/82 R

JOSÉ ALVAREZ, forhenværende tjenestemand på prøve ved Europa-Parlamentet, ved advokat Victor Biel, Luxembourg, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Biel, 18A, rue des Glacis,

sagsøger,

mod

EUROPA-PARLAMENTET, ved Manfred Peter, chef for afdelingen for administrative og juridiske spørgsmål, bistået af advokat Alex Bonn, Luxembourg, og med valgt adresse hos advokat Bonn, 22, Côte d'Eich,

sagsøgt,

angående en begæring om, at gennemførelsen af Europa-Parlamentets afgørelse af 6. december 1982 om, at sagsøgeren afskediges, udsættes,

har

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING som stedfortræder for Domstolens præsident, jf. procesreglementets artikler 96, stk. 1, 85, stk. 2, og 11, stk. 2,

afsagt følgende

1 — Processprog: Fransk

KENDELSE

Sagens faktiske omstændigheder og baggrund

1 Efter sagsøgeren havde været hjælpeansat ved Europa-Parlamentet fra 26. marts til 30. september 1980, blev han med virkning fra 1. oktober 1980 ansat som tjenestemand på prøve ved denne institution. Ved udløbet af prøvetiden modtog han en negativ udtalelse, som anbefalede, at han blev afskediget.

2 Det fremgår af denne udtalelse, som er udfærdiget den 30. marts 1981, at de bedømmelser, som er foretaget af sagsøgerens arbejdsindsats, som helhed er negative. I udtalelsen anføres navnlig, at den pågældende har udvist en klar mangel på interesse for sit arbejde, at han har været fraværende fra tjenesten uden begrundelse, at der har været vanskeligheder i forholdet til kollegerne, at der har været utallige, til tider voldsomme, uoverensstemmelser med de foresatte, samt at den pågældende har ført disse bag lyset. En midlertidig forflyttelse til Bruxelles anføres at have medført en forbedring af forholdene, men den samlede vurdering er ikke desto mindre negativ.

3 Efter at Parlamentets administration havde gjort sagsøgeren bekendt med udtalelsen og noteret sig hans bemærkninger, indhentede den supplerende udtalelser fra en række tjenestemænd, i form at notater af henholdsvis 18., 20. og 21. maj 1981. Det er ubestridt, at sagsøgeren ikke på daværende tidspunkt blev gjort bekendt med notaterne.

4 I det supplerende notat af 18. maj 1981, hidrørende fra Mestat, chef for afdelingen »Konferencer og protokol«, anføres, at sagsøgeren under sit arbejde dér viste sig at have en vanskelig, til tider ubehersket karakter, og at han havde meget hyppige sammenstød med sine foresatte. Det anføres også, at den pågældende var blevet gjort opmærksom på de følger, som disse optrin kunne få for vurderingen af hans prøvetid, og at han midlertidigt var blevet placeret i Bruxelles for at undgå nye vanskeligheder. Selv om der i

pågældende periode blev konstateret en vis forbedring, kunne det ikke ifølge notatets forfatter slette det negative indtryk, som allerede havde fæstnet sig.

5 I det af van Schelven udfærdigede notat af 20. maj 1981, som vedrører den periode, da sagsøgeren gjorde tjeneste i Bruxelles, udtales, at Alvarez's arbejde var tilfredsstillende, men at hans adfærd vanskeliggjorde tjenestens gnidningsløse funktion som følge af »manglende tilpasningsevne og manglende accept fra hans chefs (chefers) side«.

6 Endelig udtales det i notat af 21. maj 1981, udfærdiget af direktøren for Parlamentets fællesadministration Van den Berge, *at* sagsøgeren gentagne gange har udvist en særdeles aggressiv optræden, *at* han er gået så vidt som til at fremsætte trusler om vold over for andre tjenestemænd; og *at* han ved flere lejligheder bevidst har vildledt sine overordnede og udvist en fornærmelig og truende holdning over for dem. Notatets forfatter henleder endvidere opmærksomheden på de uheldige virkninger, som en fastansættelse af den pågældende kunne få for betjenttjenestens funktion, fordi den ville vise, at »alt er tilladt« inden for Europa-Parlamentets administration. Notatets forfatter er følgelig af den opfattelse, at afskedigelsen af den pågældende ikke alene er fuldt berettiget, men endog en absolut nødvendighed.

7 På grundlag af udtalelsen ved prøvetidens udløb og de omtalte supplerende notater meddelte Parlamentets generalsekretær ved skrivelse af 18. juni 1981 sagsøgeren sin afgørelse om at afskedige ham med virkning fra 15. juli 1981.

8 Den 8. juli 1981 indgav sagsøgeren klage over udtalelsen ved prøvetidens udløb og den efterfølgende afskedigelse. I medfør af bestemmelserne i tjenestemandsvedtægtens artikel 90, stk. 2, sammenholdt med artikel 91, stk. 4, anlagde han sag den 8. juli 1981, registreret under nr. 206/81, hvorunder han anfægtede udtalelsen ved prøvetidens udløb og afskedigelsen. I tilknytning til hovedsagen indgav han begæring om foreløbige forholdsregler, nr. 206/81 R, gående ud på, at gennemførelsen af afskedigelsen måtte blive udsat. Ved kendelse af 20. juli 1981 (Sml. s. 2187) bestemte formanden for Domstolens tredje afdeling, at begæringen ikke skulle tages til følge.

9 Ved en (endnu utrykt) dom af 6. oktober 1982 annullerede tredje afdeling afskedigelsen. Det fremgår af dommens præmisser, at afgørelsen om annullationen blev truffet, fordi Parlamentet ikke havde gjort sagsøgeren bekendt med alle de dokumenter, som havde ligget til grund for dets afgørelse, og at det derfor havde tilsidesat kravet om en kontradiktorisk fremgangsmåde, som er foreskrevet i tjenestemandsvedtægtens artikel 34, stk. 2.

10 Det fremgår af sagen, at direktøren for Parlamentets personale og velfærdstjeneste i anledning af den nævnte dom ved skrivelse af 14. oktober 1982 på ny forelagde Alvarez udtalelsen ved prøvetidens udløb, denne gang under vedlæggelse af de notater, som ikke var blevet forelagt under den første afskedigelsesprocedure. Han anmodede den pågældende om inden 15 dage at tilbagesende disse dokumenter, forsynet med eventuelle bemærkninger i henhold til artikel 34, stk. 2.

11 Ved skrivelse af 20. oktober 1982 tog sagsøgerens befuldmægtigede et generelt forbehold over for ovennævnte skrivelse og krævede dommen af 6. oktober 1982 opfyldt ved, at sagsøgeren tillodes at genindtræde i sin tidligere stilling.

12 I sit svar af 17. november 1982 meddelte direktøren for personale og velfærdstjeneste sagsøgerens befuldmægtigede følgende:

»... jeg noterer mig den fortolkning, som De anlægger af den ovennævnte dom, en fortolkning, som jeg ikke kan tilslutte mig. Eftersom den af Domstolen for De europæiske Fællesskaber afsagte dom alene annullerer afgørelsen om at afskedige Alvarez, har den sanktioneret en formmangel, nemlig den manglende forelæggelse for Deres klient af de supplerende notater til udtalelsen om ham ved prøvetidens udløb. Det kan ikke bestrides, at det herefter tilkommer ansættelsesmyndigheden — på grundlag af udtalelsen ved prøvetidens udløb og de supplerende notater — at træffe afgørelse om, hvorledes der skal forholdes med den pågældende tjenestemand på prøve, men denne gang under overholdelse af de formforskrifter, som den ovennævnte annullationsdom fastslog var blevet overtrådt.

Jeg skal herefter på ny henvise til min første skrivelse og beder Dem venligst — senest 25. november 1982 — tilstille mig Deres klients eventuelle bemærkninger dels til udtalelsen om ham ved prøvetidens udløb, dels til notaterne fra de herrer Mestat, Van Schelven og van den Berge, dateret henholdsvis 18., 20. og 21. maj 1981.

Hvis Deres klient ikke inden udløbet af denne sidste frist har fremsat sine bemærkninger, vil Europa-Parlamentet se sig nødsaget til at gå ud fra, at han har kunnet tiltræde udtalelsen i dens helhed.

Jeg skal i øvrigt meddele Dem, at Europa-Parlamentet har overført 250 000 BFR til Deres bankkonto. Dette beløb udgør et forskud på den løn, som Deres klient vil oppebære som led i opfyldelsen af den ovennævnte dom. Så snart jeg modtager de oplysninger, jeg bad Dem om i min skrivelse af 27. oktober 1982, vil jeg om fornødent foranledige en yderligere overførsel foretaget, som svarer til det skyldige restbeløb.«

13 Ved skrivelse af 23. november 1982 foreholdt sagsøgerens befuldmægtigede endnu en gang Parlamentet, at det ikke opfyldte Domstolens dom, og krævede Alvarez genindsat i tjenesten samt udbetaling af hans løn i henhold til vedtægten. Samtidig gjorde han Parlamentet opmærksom på, at det, dersom disse to krav ikke blev imødekommet inden otte dage, ville få pålæg af fogeden om at opfylde den pågældendes krav under en løbende daglig tvangsbøde fastsat til 10 000 BFR. Den befuldmægtigede gjorde desuden indsigelse mod, at Parlamentet havde fastsat et »nyt ultimatum« for sagsøgerens fremsættelse af bemærkninger vedrørende de supplerende notater til udtalelsen ved prøvetidens udløb. Den befuldmægtigede tilføjede: »De må endelig ikke tro, at vi har godkendt udtalelsen i dens helhed« og anførte yderligere, at han »forbeholdt sig at fremføre alle yderligere synspunkter og kritiske bemærkninger af enhver art til den tid, på det sted og i den sammenhæng, som findes passende«.

14 Under henvisning til denne skrivelse meddelte direktøren for personale og velfærdstjeneste den 10. december 1982 sagsøgeren, at han på grundlag af

udtalelsen ved prøvetidens udløb som suppleret med notaterne af 18., 20. og 21. maj 1981 var afskediget pr. 15. december 1982.

15 Det fremgår af sagen, at Parlamentet på samme tidspunkt foretog en a conto-udbetaling til sagsøgeren på hans løntilgodehavende for tiden efter 15. juli 1981, datoen for den annullerede afskedigelse, samt betalte erstatning for tjenesteforholdets ophør svarende til to måneders grundløn i henhold til vedtægtens artikel 34, stk. 2.

16 På en dato, som ikke er nærmere oplyst, indgav sagsøgeren klage i medfør af vedtægtens artikel 90, stk. 2.

17 Den 29. december 1982 anlagde sagsøgeren sag med påstand om annullation af den anden afskedigelse og om erstatning på »mindst« 500 000 BFR på grund af »chikane« over for ham. Samme dag indgav han ved særskilt dokument og under henvisning til procesreglementets artikel 83, stk. 1, 2 og 3, en begæring om udsættelse af den afgørelse, som han har anfægtet under hovedsagen.

18 I begæringen om foreløbige forholdsregler har sagsøgeren gjort gældende, at den anden afskedigelse har påført ham en »overordentlig stor skade«, fordi muligheden for at finde passende arbejde er udelukket for en person, som to gange er blevet afskediget af en fællesskabsinstitution. Der er herved påført ham et uopretteligt tab. Da der henset til sagens baggrund er en formodning for et sådant tab, må det påhvile Parlamentet at afkræfte denne formodning.

19 Europa-Parlamentet har den 11. januar 1983 i henhold til procesreglementets artikel 84, stk. 1, fremsat bemærkninger til begæringen om udsættelse.

20 Da parterne under skriftvekslingen har tilvejebragt alle de oplysninger, som er nødvendige for at kunne tage stilling til begæringen om foreløbige forholdsregler, er det ikke fundet nødvendigt at lade parterne afgive forklaring.

Grunde

21 I henhold til artikel 83, stk. 2, skal den, der begærer foreløbige forholdsregler, angive de omstændigheder, der medfører uopsættelighed; desuden skal nødvendigheden af den begærede forholdsregel forekomme umiddelbart berettiget af faktiske og retlige grunde.

22 For så vidt angår spørgsmålet om uopsættelighed er det tilstrækkeligt at henvise til begrundelsen for den af formanden for tredje afdeling afsagte kendelse af 20. juli 1981. Da Parlamentet har opfyldt, eller tilbudt at opfylde, alle de økonomiske forpligtelser, som påhviler det som følge af ophævelsen af den første afskedigelse, er sagsøgtes retsstilling i det væsentlige den samme som på tidspunktet for den første begæring om foreløbige forholdsregler.

23 Med hensyn til berettigelsen af den begærede udsættelse af gennemførelsen bemærkes, at Domstolen ved dom af 6. oktober 1982 annullerede den første afskedigelse under henvisning til, at kravet om en kontradiktorisk fremgangsmåde, som er foreskrevet i tjenestemandsvedtægtens artikel 34, stk. 2, var tilsidesat, hvorimod påstanden om annullation af udtalelsen ved prøvetidens udløb ikke blev taget til følge. Ved at forelægge sagsøgeren samtlige de akter, som lå til grund for afskedigelsen af ham, herunder de dokumenter, som han ikke tidligere var blevet gjort bekendt med, har Parlamentet på dette punkt efterkommet dommen af 6. oktober 1982.

24 Sagsøgeren har på sin side, ved at afslå at tage stilling til de dokumenter, som således var blevet forelagt ham, forsøgt at lægge hindringer i vejen for den kontradiktoriske fremgangsmåde, hvis betydning er understreget i dommen af 6. oktober 1982. Han har derved, i hvert fald indtil det modsatte bevises, indrømmet, at han ikke havde noget at fremføre til sit forsvar over for den kritik, som rettede sig mod hans adfærd i prøvetiden.

25 Det må herefter konstateres, at sagsøgeren ved sin egen adfærd har afskåret sig fra at kunne påberåbe sig de omstændigheder, som i medfør af procesreglementets artikel 83, stk. 2, kunne have begrundet anordning af en foreløbig forholdsregel til hans fordel.

Af disse grunde

bestemmer

FORMANDEN FOR ANDEN AFDELING som stedfortræder for Domstolens præsident, jf. procesreglementets artikler 96, stk. 1, 85, stk. 2, og 11, stk. 2:

1. **Begæringen om udsættelse af gennemførelsen af afgørelsen af 6. december 1982, om at sagsøgeren afskediges, tages ikke til følge.**

2. **Spørgsmålet om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 17. januar 1983.

P. Heim

Justitssekretær

P. Pescatore

Formand for anden afdeling
som stedfortræder for Domstolens præsident